

บริษัท ฟีคอนบรรมสัมมนา

วณูญูเชม จำกัด

โทร. 02-998-9211

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๔/๒๕๕๓

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๗๗ จัตวา บัญญัติไว้ชัดเจนแตกต่างจากมาตรา ๗๕ จัตวา โดยบัญญัติว่า “ทายาท” ของผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จชราภาพ “ทายาท” ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งได้แก่ (๑) (๒) (๓) ... คำว่า “ทายาท” ซึ่งเป็นถ้อยคำในบทบัญญัติของกฎหมายจึงต้องแปลความหมายโดยเทียบเคียงกับคำว่า “ทายาท” ในกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่งตามบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายใกล้เคียงอย่างยิ่งในกรณีนี้คือบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๖ ว่าด้วยมรดก ซึ่งมีบทบัญญัติคำว่า “ทายาท” อยู่ในมาตรา ๑๕๕๕, ๑๖๐๓ และ ๑๖๒๕ โดยคำว่า “ทายาท” ในบทบัญญัตินี้หมายถึงเฉพาะทายาทที่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น มิได้หมายความรวมถึงทายาทตามความเป็นจริงด้วยแต่ประการใด และเมื่อโจทก์เป็นบิดาตามความเป็นจริง แต่มิใช่ทายาทที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ประกันตน จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จชราภาพตามมาตรา ๗๗ จัตวา

จาก คำพิพากษาศาลฎีกาคดีแรงงานที่สำคัญ โดย ศาสตราจารย์เกษมสันต์ วิลาวรรณ